

Saturs

Prologs	15
---------------	----

PIRMĀ DAĻA

Ievads	19
Džozefs un Ketrīna	23
Pirmie dzīvības gadi	25
Džozefs Maiklu sit	31
Augšā kalnos	34
“Mana nabaga, nabaga ģimenīte”	41
Apprecas Ribija	45
Pirmais līgums ar ierakstu firmu	46
Džeksoni paraksta līgumu ar Motaunu	49
Holivudas gaiss	58
<i>The Jackson Five</i> pirmā hita tapšana	65
Maikls ievācas pie Daienas	68
Panākumi!	70

OTRĀ DAĻA

<i>ABC</i> un <i>The Love You Save</i>	79
“Labāk, kad labāk nevarēja būt...”	83
Džozefs un Ketrīna iegādājas īpašumu	87
Maikla pirmais soloieraksts	92
Džeksoni aug publikas acu priekšā	94
Apprecas Tito	97
Mūziķu pielūdzējas	99

<i>Rockin' Robin</i> un <i>Ben</i>	103
Ketrīna iesniedz šķiršanos	105
Uz leju	108
Džermeins iemīlas bosa meitā	109

TREŠĀ DAĻA

Džermeina un Heizelas kāzas	113
Lasvegasa	115
Apprecas Džekijs	122
Maikla neoficiālā tikšanās ar Beriju	123
CBS piedāvā Džeksoniem kārdinošu kumosu	129
Džozefs Džermeinam: "Paraksties šeit!"	132
"Vai roze, citā vārdā?..."	137
Džeksoni aiziet no Motaunas	139
Džeksonu ģimenes vērtības	142
Zaudējums Motaunai	144

CETURTĀ DAĻA

Tatuma	149
"Kāpēc mani uzskata par geju?"	152
Maikls un Džozefs tiekas ar CBS	156
<i>The Wiz</i> laiks	159
Tikšanās ar likteni	164
<i>The Wiz</i> izgāžas	172
Pāreja	174
<i>Off the Wall</i>	177
Maikls kļūst pilngadīgs... un iegūst personīgo juristu	182
Džozefa noslēpums	186
Ketrīnai beidzot ir par daudz	189
Džeina Fonda	192

PIEKTĀ DAĻA

Pirmā deguna operācija... un citas vaļības	195
Kāda netieša saruna	201

Ketrīna Džozefam: “Tur ir durvis!”	206
Vai iznāca Maiklam pa prātam?	209
<i>Thriller</i> ir... trilleris	211
Heivenhērsta	216
Maikls tiekas ar Beriju. Atkal	221
Vakar, šodien un vienmēr	225
Cilvēks un Mēness	229
<i>Billie Jean</i> un <i>Beat It</i> mūzikas video	232
Vadības trauksme	235
Dēls pret tēvu	239
Spiediens uz Maiklu	244
Kārtējā butaforiskā melodrāma aiz uzmanības bada?	255

SESTĀ DAĻA

<i>Pepsi-Cola</i> apsvilina Maiklu	261
“Dejojot es nekad nesmaidu”	269
<i>Grammy</i> balvas	272
“Vari man ticēt, krenķi vēl tikai būs”	279
Atkal deguna operācija. Ketrīna aicina viesus	283
Maikls iepazīstas ar prezidentu	284
“Viņu pēdējā uzstāšanās”	289
<i>Victory</i> turnejas negals	292
Džeksons pret Džeksoniem — ceļojuma variants	295
Dženeta aizbēg	300
“Maikls <i>nav gejs</i> ”	304

SEPTĪTĀ DAĻA

Maikls nopērk bitlu dziesmas	311
<i>We Are the World</i>	318
Kāds neizdevies joks	322
Vēl nedaudz plastiskās ķirurģijas	324
Neveiksmes ar <i>Bad</i> dueti	328
Skābekļa kapsula	332
Ziloņcilvēka kauli	337

Džekijs, Džermeins un Dženeta	342
Cik “slikti” galu galā rādās?	345
“To viņam baltais neļaus...”	350
Neverlendas pirkšana	359

ASTOTĀ DAĻA

Iesoļo Mūna vēstneši	363
“Bet kas ar Maiklu?”	367
“Uzbruksim — ar savu mīlestību!”	372
Latoija izgērbjas	375
Miljons dolāru par Maiklu	380
Maikls atlaiž Frenku Dileo	382
Atlīdzības ieguvēja ir Maikla māte	387
Latoijas drāma	393
“Man vajag vislielāko naudu pasaulē”	397
Deivids Gefens ietekmē Maiklu	400
Džeksoni bez pārmaiņām ģimenes frontē	403
Plastiskās operācijas vairs nav iespējams saskaitīt	405
Neprātīga desmitgade, miglaina nākotne	407

DEVĪTĀ DAĻA

Iepazīšanās ar Džordiju Čāndleru	415
Zini, kas tā par bērnību?	417
“Vieta, kur zēniem ir tiesības”	420
“Lai tā būtu pēdējā reize, Džordij!”	425
Vai nu Džordija mamma Maiklam tic vai... netic	429
Maikls iepazīstas ar Džordija tēvu	432
Nešķīstie domās	440
Kāds slepens sarunas ieraksts	442
Maikls jūtas nodots	449
Džordija atzišanās	451

DESMITĀ DAĻA

Maikls tiekas ar saviem apsūdzētājiem	453
Nesekmīgas sarunas	456

Džordijs apmeklē psihiatru	458
“Džordijs man nemūžam nepiedos”	461
Ziņa apildo pasauli	463
Ierodas Lisa Marija Preslija	469
Glābēja Elizabete Teilore	473
Maikls bildina Lisu Mariju Presliju	480
“Visi būsiet aiz durvīm!”	483
Haoss un dziednīca	487
Maikls stāv kails	493
Latoija Madridē	498
Maikls samaksā	501
Pēdējais vārds šai lietā	505

VIENPADSMITĀ DAĻA

Maikls un Lisa Marija — mīļākie	507
Maikls un Lisa Marija: pasakas laimīgās beigas?	511
Publikas priekšā	517
Lisa Marija vēlas zināt, kāpēc Maikls ir “tik egoistisks”	522
Maikls izsaka savas domas	525
Jauns personāžs: Debija Rova	527
Lisa Marija piespiež Maiklu pie sienas klīnikā	530
Debija gaida bērnu	538
Maikla jaunā ģimene	543
Lisa Marija ir pārdomājusi	547
Zaudētā mīlestība	552
Mārtina Bašira dokumentālā filma	555
<i>HIStory, Blood on the Dance Floor</i> un <i>Invincible</i>	563
Džastins un Britnija	569
“Visi vēlas trakot”	571
Tēvi un dēli	574
Maikla pasaule ieogrūst... atkal	582
Attaisnojot viņa sāpes	584
Kā vēlas viņš	586
Maikla pēdējais apsūdzējais	589

Noliegumi, noliegumi	591
Alkohols, kailas sievietes un... Maikls Džeksons?	596
Problemātiska ģimene	597
Jēzus asinis un Jēzus sula	599
Laika kods	601
“Kā — Debija arī?”	603

PĒDĒJĀS LAPPUSES

Kā būtu, ja?...	607
Atmiņas par Santamariju	609
“Nē, nav redzēts, ka kāds kādam laiza galvu”	613
Debijas Rovas liecība	617
Dīvaina aizstāvība	620
Spriedums	622
Prāvas cena	624
Jubileja	627
Pāragri aizejot 1958—2009	631
Cilvēks spogulī	636
Pateicības	639
Piezīmes par izpētes avotiem	646
Bibliotēku un arhīvu materiāli	668
Bibliogrāfija	669
Alfabētiskais rādītājs	671

The Wiz laiks

1977. GADĀ DEVIŅPADSMITGADĪGAIS Maikls Džeksons izrādījās vienā karjeras ceļā ar savu paraugu Daienu Rosu. Viņš vēlējās pats sākt pieņemt lēmumus attiecībā uz savu nākotni, tāpat kā Daiena, kuru septiņpadsmit gadus bija vadījis Berijs Gordijs, bija ceļā uz atbrīvošanos no viņa kontroles. Apņēmības pilna kļūt par kinoaktrisi, viņa nepacietīgi lūkojās pēc materiāla, kurā mirdzēt un par kura atrašanu — pretēji diviem iepriekšējiem opusiem, Motaunas izvēlēm *Lady Sings the Blues* un *Mahogany* — laurus saņemt pati.

Tai pašā laikā, vienošanās ceļā ar *Universal*, Berija Gordija *Motown Productions* bija ieguvusi *The Wiz* (“Burvis”), mūziklu pēc L. Frenka Bauma par klasiku kļuvušā darba *The Wonderful World of Oz*. *The Wiz* — pilnībā tumšādaino skatuves ansamblā — priekšskars bija celts 1975. gada janvārī un — iegūti septiņi “Toniji”.*

1977. gadā Robs Koens, divdesmit četrus gadus vecs brīnumbērns ar baltu ādas krāsu, kurš vadīja *Motown Productions*, jau kādu laiku bija pūlējies aizsākt *The Wiz* ekranizāciju. Viņš atcerējās, ka projekts bija iecerēts kā mazbudžeta filma ar Stefāniju Milzu, kura bija dziedājusi Brodveja iestudējumā. Stefānija kādu laiku bija arī Motaunas māksliniece, lai gan šī pieredze viņai nebija nesusi gandarījumu; viņas vienīgais albums Motaunā (Bērtas Bakaraka un Hala Deivisa producēts) *For the First Time*, bija 1975. gadā notikusi komerciāla katastrofa, lai gan tas bija spožs ieraksts. Milzai parādīšanās *The Wiz* ekrāna versijā būtu jauna iespēja. Taču, kad Daiena Rosa nolēma, ka *pati* vēlas būt Dorotija, jautājums bija izšķirts. “Man bija absolūta ticība Dorotijai un viņas meklējumiem pēc sava ceļa,” atcerējās Daiena. “Tur bija tik daudz kopīga ar to, uz kura stāvēju pati.”

Daienai šī filma iemiesoja iespēju demonstrēt Berijam, ka viņai ir ne vien talants, bet arī radošs redzējums. Berijs bija pretējās domās. Viņš uzskatīja ideju izraudzīt viņu lomai *The Wiz* par briesmīgu, kas vienīgi pamudināja Daienu vēl karstāk tiekties pēc lomas. Iesākās cīņa starp “bīstamo ģēniju” un viņa protežē. Finālā triumfēja Daiena.

Motaunā visi bija vienprātis, ka trīsdesmit trīs gadus vecajai Daienai ir par vēlu spēlēt, Berija Gordija vārdiem runājot, “kaut kādu izbāztu Dorotiju”.

* Amerikā prestižākais skatuves profesionāļu apbalvojums. (*Tulkotājas piezīme.*)

Taču Berijs un Robs Koens viņai izgādāja miljonu dolāru vērtu līgumu ar *Universal*. “Es gribēju šo projektu, un man bija no sirds vienalga, cik par to saņemtu,” tobrīd izteicās Daiena. “Tomēr biju ļoti priecīga, saņemot to, ko šai savas dzīves posmā būtu pelnījusi par to saņemt.”

Pēc Rosas izraudzīšanas lomai Berijs nolēma visu atbildību par *The Wiz* nodot Robam Koenam. Robs filmas režiju piedāvāja Sidnijam Lumetam, kura veikumu sarakstā jau bija *Serpico*, *Dog Day Afternoon* un *Equus*. Viņš vēl nebija inscenējis mūziklu.

Sidnija Lumeta vēlējās veidot filmu kā laikmetīgu Manhetenas fantāziju uz reālās Ņujorkas fona. Daienai bija jāklūst par divdesmit četrus gadus vecu skolotāju Dorotiju, kuru viesulis aizrauj uz Oza zemi. Lauvas un Dzelzs Malkascirtēja lomās tika pieaicināti Teds Ross un Nipsijs Rasels. Uz ekrāna bija jānokļūst arī Ričardam Praioram un Lenai Hornai. Sidnija Lumeta ideja bija arī iedot Putnubiedēkļa lomu komiķim Džimijam Vokeram, kurš visvairāk bija iespiecies atmiņā ar nesamērīgo balamutīgā D. D. tēlu melnādaino TV situāciju komēdijā *Good Times*. Taču Robs Koens šai lomai vēlējās Maiklu Džeksonu.

“Vienmēr biju ar apbrīnu raudzījies uz Maiklu,” Robs atcerējās. “Viņš iespiecās prātā ar skatuvisku slīpējumu un vienlaikus — svaigumu. Turklāt viņš spēja dziedāt — kā trūka Džimijam, un filma galu galā *bija* mūzikls.”

Kad Robs ieminējās Daienai, ka Maikls varētu derēt lomai, viņa aizgūtnēm piekrita. Tālāk jau tā bija viņa, kas par to ieminējās Maiklam. Lai gan viņš bija redzējis Brodveja iestudējumu pusduci reizi un, saprotams, to novērtējis, Maikls vilcinājās piekrist. Viņam šķita, ka Berijs Gordijs varētu izmantot savu ietekmi, lai viņu noraidītu saspīlējuma dēļ, kas vēl aizvien valdīja starp Motaunu un Džeksonu ģimeni. Daiena apsoliya, ka viņu neviens netraucēs godīgi pretendēt uz lomu. Dažas dienas pēc noklausīšanās sekoja Sidnija Lumeta zvans uz Džeksonu Ensino villu, lai apstiprinātu, ka Maikls izraudzīts lomai.

Džozefs nevēlējās, lai Maikls baudītu personīgu uzmanību, ko nesa līdzī šāda mēroga filmas. Tā kā par savu mērķi viņš allaž bija redzējis vienotas ģimenes labklājību, Džozefs nebija no tiem, kas ļautu izvirzīties vienam no grupas. Kad Maikls Motaunā rakstīja solo albumus, tas bija — izpratnē, ka Džermeīnam un Džekijam arī tiek šāda iespēja. (Arī Tito un Marlons strādāja pie šī zīmola solo projektiem, lai gan ieraksti netika nodoti publikas vērtējumam.)

Protams, Džozefs zināja, ka bez Maikla balss, individualitātes un harisma *The Jacksons* būtu gluži citāda vienība un, iespējams, nekāda labā, īpaši, kopš bijis jāšķiras no Džermeina. Iepriekš darbs kopā ar brāļiem Maiklam nekad nebija izrādījies problēma; viņš aizvien domāja “mēs” kategorijās. Tomēr, kļūvis vecāks, viņš sāka justies grupas demokrātiskās ievirzes iežņaupts. Un tas, ka viņi visi tik noliedzoši raudzījās uz viņa neatkarības sapņiem, lika domāt, ka pašā būtībā viņi satraucas tikai par sevi.

Lai gan Džozefs gadiem ilgi bija meklējis materiālu, kurā varētu filmēties visi Džeksoni, brāļiem kino patiesībā nenozīmēja tik daudz kā Maiklam. “Es nemitīgi skatos filmas un cenšos iztēloties, kā būtu, ja tur piedalītos pats,” Maikls atcerējās. “Es neko tā nevēlējos, kā būt filmzvaigzne.” Arī tik ļoti gribot Putnubiedēkļa lomu, viņam tomēr nebija vienkārši tai piekrist. Lai to izdarītu, Maiklam bija jāiet pret Džozefa gribu un jāriskē ar visas ģimenes labvēlību. Turklāt viņu gaidīja darbs svešā medijā. Iknedēlas TV varietē šovs, kurā viņš ar moka bija piespiedis sevi piedalīties, bija nepietiekams atspēriena dēļitis lielai lomai kino. Mūžīgais perfekcionists Maikls nebija drošs, vai ir gatavs gaidāmajam. Mokoši svārstījies, kā rīkoties, viņš tomēr izšķīrās klausīt sirdij. “Es spēlēšu filmā,” viņš teica Džozefam. “Ceru, ka jūs mani atbalstīsiet.”

“Nu, ja es tevi nevaru atrunāt, tad, lai arī būtu, ej un spēlē,” Džozefs atteica. “Bet nesaki, ka neesmu brīdinājis. Tā ir liela kļūda.”

Maikls juta sakāpjam rūgtumu. “Tu mums vienmēr atkārti par saviem uzvarētājiem un zaudētājiem, ja?” viņš, kā vēlāk atcerējās, teica. “Un tagad tu man saki, lai nepiekrītu, lai gan zinu, ka varu būt uzvarētājs.”

Džozefam par to bija brīdi jāpadomā. “Tā ir baigā spēle, Maikl.”

“Bet, protams,” Maikls teica. “Tieši tāda pati kā tās, ko tu pats pieņem, Džozef. Arī tā bija spēle, kad tu mūs atvedi uz šejieni.”

“Tiesa,” Džozefs smaidīdams piekrita. “Ņem to lomu, Maikl. Riskē. Tam tu esi vīrs. Bet atceries tikai vienu...”

“Tu — par vinnētājiem?” Maikls jautāja, domādams tēva kredo.

“Nē,” Džozefs teica. “Atceries, lai ko arī darītu, tu esi viens no mūsu ģimenes un daļa no grupas, viens no brāļiem. Ģimene, Maikl, ir viss.”

Abi vīrieši uzsmaidīja viens otram. Ja viņu attiecības būtu citādas, šie Džeksoni būtu apskāvušies, bet tā nebija iegājies. Maikls uzšāva augšup ikšķus tēvam par godu un nozuda.

Ciktāl bija runa par Maiklu un *The Wiz*, brāļi nebija tik labvēlīgi kā Džozefs. “Ja atklāti, mums likās, ka viņš kožas gabalā, kas viņam nav pa zobam,” atcerējās Džekijs. “Mēs nedomājām, ka tas nāks par labu viņam vai grupai. Tā ka, nu, jā, mums liktos labāk, ja viņš to nedarītu.”

Bet Maikls atsacījās noliegt savu sapni tāpēc vien, ka tajā nebija vienprātīgs ar brāļiem. Viņš ir dzimis riskētājs, kaut retais tobrīd to viņā saskatīja. Izteles uzkurināts, viņš vēlējās mēģināt. “Man tai filmā jābūt personisku iemeslu dēļ,” viņš man teica,” atcerējās Robs Koens. “Ir dažas lietas, kas man jāpierāda sev pašam un vēl vienam otram arī.”

The Wiz sniedza Maiklam īslaicīgu iespēju aizbēgt no tēva un citu ģimenes vīriešu negativisma. Aizbraukdams uz Ņujorku 1977. gada jūlijā, lai sāktu filmēties, viņš aicināja līdzī Latoiju. Par diviem tūkstošiem dolāru mēnesī abi aizņēma ekskluzīvu dzīvokli Manhetenas Satonpleisas trīsdesmit septītajā stāvā. Šie pāris mēneši bija pirmie, kurus māsa un brālis pavadīja šķirti no pārējās ģimenes. Ketrīnu darīja nemierīgu doma, ka bērniem jādzīvo patstāvīgi, bet viņa nolēma, ka būs labāk, ja Maikls tur nebūs viens, “un Latoijas atrašanās tur bija gluži tas pats, it kā es tur būtu pati. Toreiz mēs abas bijām kā ābols no ābeles.”

Nervozēdama prombūtnē no mājām, Latoija nomierinājās ar šokolādi. “Viņa ēda šokolādi visu Ņujorkas laiku,” teica Sūzija Džeksone. “Tā bija atkarība. Viņa teica, ka kļuvis tik ļauni, ka pat ķērusies pie *Hershey's* kakao, iebērusi ūdenī un dzērusi, tik ļoti viņa bija pieradusi pie šokolādes. Mājās viņa atgriezās, pieņēmusies svarā par divdesmit mārciņām.”

Latoiju biedēja atrašanās tālu no mājām, bet Maikls peldējās jaunajā neatkarībā. “Tas bija pilnīgi cits Maikls Džeksons, nevis tas savdabis, par ko dzirdam tagad,” atcerējās Robs Koens. “Tais laikos ik mirklis viņa sabiedrībā bija prieks. Mēs lieliski pavadījām laiku. Viņš, es, Latoija un vēl daži, kas piedalījās projektā, vakaros gājām uz klubiem izdejojoties. Tad viņš nebaidījās iziet cilvēkos. Viņš bija satraukts kā mazs bērns atrakciju placī. Dienā vienīgais, kas viņam bija galvā, tas bija darbs; neesmu redzējis citus — varbūt tikai Daienu Rosu — tā strādājam un vakarā atlaižam grožus.”

Darbs pie 24 miljonus vērtās filmas — tobrīd visu laiku budžeta līderes — risinājās no 1977. gada 3. oktobra līdz 30. decembrim *Astoria* studijā. Tas bija smags — sešas dienas nedēļā. Maikls cēlās četros no rīta, lai pussešos dotos uz

paviljonu. Klausīdama mātes noteiktajam, Latoija brālim gatavoja agras brokastis, parasti pastāvēdama, lai tajās būtu apelsīnu sula, bekons, grauzdiņš ar sviestu, zāļu tēja un auzu pārslas. Grims Putnubiedēkļa lomai prasīja no mākslinieka Stena Vilsona piecu stundu darbu pie Maikla sejas.

“Biju sajūsmā,” Maikls man teica, kad filma bija pabeigta. “Es biju Putnubiedēklis no mirkļa, kad grims bija uzlikts, līdz tam laikam, kad to noņēma, par ko nekad nepriecājos.” Dažreiz, viņš teica, tumsā devies mājās ar visām krāsām uz sejas. Tas bija jauks aizsegs izsitumiem, viņš sacīja. Kolīdz grims bija vietā un liekais deguns un metāla diegu parūka galvā, Maikls varēja staigāt nepazīts, lai gan, protams, šai kostīmā piesaistīja vairāk uzmanības nekā bez tā.

“Manhetena Maiklam bija izaicinājumu pilna,” atcerējās Robs Koens. “Reinbougrilā viņš iepazinās ar Žaklīnu Onasis. Pēc tam runāja par viņu diendienā, cik izsmalcināta un eleganta viņa esot un kā viņš cerot reiz ar viņu iepazīties tuvāk. Roberta Kenedija tenisa kausa izcīņā viņš pirmoreiz sastapa Karolinu un Džonu Kenedijus. Toreiz viņš bija cilvēkos vairāk nekā tagad, dažkārt — kopā ar Daienu.”

Filmēšanas laikā Maikla un Daienas attiecībās bija parādījusies sava veida spriedze. Jūlijā Bruklinā, Sv. Džordža viesnīcā, aktieri sāka mēģināt muzikālos numurus. Maikls bija meistarīgs dejotājs, savukārt Daienai nācās pie kustībām krietni strādāt. Maikls spēja nekavējoties uztvert horeogrāfa norādes un precīzi izdejojot soļus, bet Daienai bija jāmēģina stundām ilgi un arī tad grūtības gluži nebija atkāpušās. Kādā īpaši sarežģītā treniņā Daiena pavilka Maiklu sāņus. “Tu liec man izskatīties nejēdzīgi,” viņa strauji teica.

“Kā tu to domā?” Maikls jautāja. Viņš bija patiesā neizpratnē.

“Tu pārāk ātri mācies dejas.”

“Es biju šokā,” Maikls man teica. “Es jau nu nemaz nebiju domājis viņu aizēnot. Un tā es centos, lai izskatās, ka ne vienmēr zinu, ko daru, lai viņa varētu justies labāk.”

Maiklam bija tikai patīkamas atmiņas, ar kurām dalīties presē, runājot par Daienu un filmu. “Viņa vienmēr ienāca manā ģērbtuvē un jautāja, ko varētu darīt, lai man būtu ērtāk,” viņš teica. “Viņa man bija kā māte. Es viņu ļoti mīlu.”

*

Šai laikā kāda deviņpadsmitgadīga Maikla draudzene, Terēza Gonsalvesa (ar kuru viņš bija iepazinies 1974. gada novembrī, kad meitene savā sešpadsmitajā dzimšanas dienā bija devusies uz Lasvegasu, lai redzētu *The Jacksons*), piezvanīja viņam, lai pateiktu, ka iebrauks Ņujorkā. Viņi nolēma satīties pilsētā.

“Kad nokļuvu tai augstceltnē, viņš lika šveicaram mani sūtīt augšā,” Terēza atcerējās. “Durvis atvēra Toija. Viņa bija neapmierināta. “Maikls man nav teicis, ka jums abiem kas saplānots,” viņa skaidroja. Tā, it kā Maiklam vajadzētu viņai atskaitīties, pirms viņš ko plāno, bet viņš to nebūtu izdarījis.

Tad es jautāju Toijai, kur viņš ir, un viņa teica, ka virtuvē cep šokolādes cepumus. Kad mēs ar Maiklu papļāpājām un apēdām cepumus, paraudzījās apkārt. Šim luksusam bija balkons. Maikls mēdza pārliecties pār tā malu, it kā taisītos nolekt. Viņam patika ņemties, lai pakaitinātu mūsu. Toijai bija vienreizējā istaba, kā bildīte, ar platu gultu un spoguļi virs tās, pēdējā stāva guļamistaba kā zvaigznēm. Maiklam bija maza, vienkārša istaba ar divguļamo gultu un galdu. Es sev jautāju — kāpēc viņai ir tik milzīga istaba, bet viņš ir iespiests šajā?”

Reiz Maikls atgriezās no studijas sajūsmā par kādu jaunu studijas dekorāciju, kas bija radīta speciāli Putnubiedēklim. “Nāc man līdzi,” viņš teica Terēzai. Viņa tam sekoja peticīgajā istabā. Kad abi stāvēja pie galda, Maikls sāka viņai rādīt savu piezīmju albumu ar dekorācijas fotogrāfijām.

“Nu, kā tev patīk? Vienreizēji, vai ne?” Maikls jautāja.

“Jā, laimīgais,” Terēza pievienojās.

Maikls aizvēra albumu un veltīja Terēzai ilgu skatienu. Viņš pielieca galvu un neveikli tuvojās viņai. Tai brīdī istabā ienāca Latoija. “Kas te notiek?” viņa gribēja zināt. Maikls nervozi atrāvās.

“Nu, vārdu sakot, es tad...” viņš meklēja kādus vārdus.

Pēc daudziem gadiem Terēza atgriezās pie šīm atmiņām: “Es tik ļoti gribēju viņu noskūpstīt. Un tas būtu noticis, es zinu, ja vien nebūtu parādījusies Latoija.”

Tikšanās ar likteni

KAD *THE WIZ* BIJA nofilmēts, līdz filmas izlaidšanai *The Jacksons* atsākās ierastais darbs. Tomēr Maikls uz savu ģimeni un karjeru bija sācis raudzīties citādi. Mierā ar to, ko bija paveicis Ņujorkā un saņēmis atzinību no cilvēkiem, kuru